

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καί ἐξῆς ἔκτισε ναούς καί μοναστήρια εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων καί μάλιστα εἰς τήν χριστιανικήν συνοικίαν.

Σήμερον τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διατηρεῖ 20 Μονάς ἐντός τῶν τειχῶν τῆς Παλαιᾶς Πόλεως. Μία τῶν Μονῶν τούτων κοντά εἰς τήν πύλην τῆς Δαμασκοῦ εἶναι αὕτη τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Εἰς τήν μονήν ταύτην ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος. Τήν παραμονήν ἔγινε εἰς αὐτήν ὁ Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου.

Τήν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς μετέβη εἰς τήν Μονήν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἔνθα εἰς τόν ἀπέριττον ναόν τοῦ Ἀγίου προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντος Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Εἰς τό συνωστιζόμενον ἐκκλησίασμα ἐξ Ἑλληνοφώνων, Ἀραβοφώνων, Ρωσσοφώνων καί Ρουμανοφώνων πιστῶν ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον περί τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος ὡς ἔπεται:

«Ἀνῆλθες πρός τό ὄρος τῆς θεωρίας. Εἰσέδυσ εἰς τόν γνώφον τῆς ἀπαθείας. Πλαξί δέ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος καί θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου, Σπυρίδων ὅσιε».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Χαρᾶς πεπλήρωται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο διότι ἡ θεοτόκος Μαρία ἐπείγεται νά γεννήσῃ τόν Βασιλέα τοῦ παντός. Σήμερον ἄρχεται ὁ Ἄναρχος καί σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. Τό σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ εἰσδέχεται τόν Συνέχοντα τά πάντα.

Τῆς χαρᾶς αὐτῆς μέτοχος καί κοινωνός ἐγένετο καί ὁ σήμερον πανηγυρικῶς τιμώμενος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, Σπυρίδων ὁ θαυματουργός.

Καί ποία εἶναι ἡ χαρά αὕτη; εἶναι ἡ χαρά τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου πού ἔλαβε χώραν εἰς τό ταπεινόν σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου, διὰ τήν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Θεός, μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, κατήλθεν εἰς τήν γῆν καί ἐφανερώθη, ἀπεκαλύφθη εἰς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους σωματικῶς διὰ νά τόν γνωρίσωμεν τόσον μέ

τούς φυσικούς ὀφθαλμούς ὅσον καί μέ τούς πνευματικούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς.

Τό μέγα καί ἀνερμήνευτον τοῦτο μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας, δηλαδή τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐπαναλαμβάνεται ἐν παντί καί πάντοτε καί διά πάντα ἄνθρωπον ἐντός καί διά μέσου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀψευδής μάρτυς τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι καί ὁ σήμερον ἐορταζόμενος ἅγιος Σπυρίδων ὁ Ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά ἀνέλθῃ εἰς τό ὄρος τῆς θεωρίας καί νά εἰσέλθῃ εἰς τόν θεῖον γνόφον τῆς ἀπαθείας ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός. Ὁ δέ γνόφος οὗτος δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπό τό θεῖον σκότος, ὅπου κατοικεῖ ὁ Θεός, «ὁ θεῖος γνόφος ἐστί τό ἀπρόσιτον φῶς», διδάσκει ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης.

Αὐτό ἀκριβῶς, ἀδελφοί μου, τό ἀπρόσιτον φῶς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἀπελάμβανεν εὐρισκόμενος εἰς κοινωνίαν μέ τόν Θεόν. Τήν δόξαν αὐτήν τήν ὁποίαν ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ἐκουσίως μέ τήν δικήν του ἐλευθέραν ἐπιλογήν ἀπώλεσεν, αὐτήν τήν δόξαν ἀπεκάλυψεν καί ἐφάνέρωσεν ἐν σαρκί σαρκικῶς ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐκ Ναζαρέτ, γεννηθεῖς Χριστός ὁ Θεός καί Σωτήρ ἡμῶν, εἰς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους.

Τοῦ Θείου τούτου φωτός ἐγένετο ὅχι μόνον θεωρός καί κοινωνός ὁ Ἅγιος Σπυρίδων, ἀλλά καί θεράπων, ὑπηρέτης γνήσιος. «Πλαξί δέ τῆς καρδίας σου», λέγει ὁ ὕμνωδός, «εἰσεδέξω Νόμον σωτήριον ὡς ἱερώτατος καί θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου, Σπυρίδων, ὅσιε». Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ὅσιος Σπυρίδων ἐνεχάραξε εἰς τάς πλάκας τῆς καρδίας του τόν Νόμον τόν σωτήριον, δηλαδή τόν Νόμον τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Διά τοῦτο καί ἀνεδείχθη πραγματικός, γνήσιος ὑπηρέτης τοῦ Δεσπότη αὐτοῦ, τοῦ Χριστοῦ.

Νά ποῦ ὀφείλεται, ἀγαπητοί μου, ἡ θαυματουργός δύναμις τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.

Τό νέον Νόμον τόν σωτήριον καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, νά ἐγχαράξωμεν εἰς τήν καρδίαν μας, ἐάν ὄντως θέλωμεν νά γίνωμεν ἀφ' ἑνός κοιωνοί καί μέτοχοι τῆς χαρᾶς τοῦ σεσαρκωμένου Θείου γνόφου, τοῦ Θείου φωτός, δηλαδή τῶν Χριστουγέννων, ἀφ' ἑτέρου δέ νά τιμήσωμεν τόν γνήσιον θεράποντα τοῦ Χριστοῦ, Ἅγιον Σπυρίδωνα, τόν θαυματουργόν. Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ καθηγούμενος, ἱερομόναχος π, Ματθαῖος, ἐδεξιώθη τόν Μακαριώτατον καί τούς συνεορταστάς εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.